

Handelingen 2:1 en 4a

- 1 het gericht door de Geest
- 2 het geschenk van de Geest
- 3 het gebed om de Geest

Gemeente,

Israël kende in het Oude Testament drie grote feesten. Eerst kwam het Pascha. Gedenken van de laatste nacht in Egypte. Het paaslam werd geslacht en de uittocht herdacht. Dit feest is vervuld op Goede Vrijdag en met Pasen. Jezus als hét Paaslam geslacht en de uittocht uit de dood.

Het tweede grote feest was 7 weken later. Vijftig dagen na Pascha was er het Pinksterfeest. Pinksteren betekent gewoon: 50. Feest van de eerstelingen. Dan werden de eerstelingen van de graanoogst in de tempel gebracht. Vandaar dat het zo druk was in Jeruzalem. Want het Pinksterfeest was in aantocht. Het feest van de eerstelingen van de oogst. Handelingen 2 vers 1 begint ermee: en als de dag van het Pinksterfeest vervuld werd.....

En zoals het Pascha vervuld is met het sterven en de opstanding van Christus, zo zal nu ook het Pinksterfeest vervuld worden. Op hoger plan gebracht worden. Nieuwe invulling, vervulling krijgen. Het feest van de eerstelingen wordt op 2 manieren vervuld. Allereerst omdat de Heilige Geest Zelf de eersteling is van de volle oogst van Gods zaligheid. De Heilige Geest brengt het beginsel van de hemelse vreugde op aarde in mensenharten. Iets van de volle oogst der zaligheid daalt neer in zondaarslevens. Dat is de eerste lijn: de Heilige Geest in de levens van de gelovigen. Daar hopen we vanmorgen bij stil te staan. En de tweede lijn is deze: door de Heilige Geest worden de eerstelingen toegebracht tot de gemeente die zalig wordt. Het begin van de eeuwenlange oogst uit al de volkeren. Dat is de tweede lijn: de Heilige Geest in de levens van ongelovigen. Aan de hand van vers 37 en 38 hopen we daar morgenochtend bij stil te staan.

1 het gericht door de Geest

Vanmorgen dus: de Heilige Geest in de levens van de gelovigen. Dat zien wij in Handelingen 2 vers 4: zij werden allen vervuld met de Heilige Geest. Weet u waar het om gaat in Handelingen 2? Met Pinksteren? Hierom: wie heeft er gelijk? Nou dat kan een heel issue zijn. Een heel punt. Wie heeft er gelijk? In een gezin. Heeft Piet vorige week de auto gewassen en is nu Kees aan de beurt, of heeft Kees het vorige week gedaan zodat nu Piet aan de beurt is? Wie heeft er gelijk? Op school met sportdag Was groep 1 het eerste met hardlopen of groep 2? Het joelt daar elkaar heen. Wie heeft er gelijk? Tot de juffrouw of meester komt die de stopwatch bij zich had en die met het vaantje naar één van de groepen

loopt en zegt: hier, voor jullie. Nou dan is het duidelijk: die groep heeft gewonnen.

Wie heeft er gelijk? Daar gaat het in de evangeliën en in Handelingen 2 om. Heeft het Sanhedrin gelijk? Jezus is een godslasteraar. Jezus werpt Zichzelf op zonder bevoegdheid van Israels God. En daarom moet Hij veroordeeld worden. Daarmee dacht het Sanhedrin God een dienst te bewijzen en Gods zaak en eer hoog te houden.

Of hebben de discipelen gelijk? Jezus is de Zoon van God en de Messias. Hij is beloofde Profeet, Priester, Koning. Zijn woord is waarheid, Zijn werk is God welgevallig en Zijn macht is overwinnend. Hij is de beloofde Messias, Davids grote Zoon.

En wat is nu Pinksteren? Op Pinksteren spreekt God Zelf recht. Wie heeft er gelijk? Het sanhedrin of de discipelen. God heeft Zijn Heilige Geest en Hij deelt Die uit aan...de discipelen. Met zichtbare tekenen en wonderen zodat niemand eraan twifelen kan. Daar zit iets van gericht/oordeel in: God laat zien dat Hij het sanhedrin voorbijgaat. God spreekt recht: de discipelen zijn Mijn ware dienaren. De Geest van Mijn Koninkrijk, Die Ik beloofd heb, komt hen toe en niet het sanhedrin. De Heilige Geest Die de eerstelingen van de hemel op aarde brengt is voor hen die in Jezus hun heil hebben gezocht. Zij allen werden vervuld met de Heilige Geest.

Dus zij ontvangen de Heilige Geest, die in Christus hun heil gevonden hebben. Zoals de discipelen na Pasen hadden geleerd: dat hun Meester lijden en daarna uit de doden worden opgewekt. Moest lijden en sterven. Gehoorzaamheid moest volbracht worden, de schuld verzoend en de vloek gedragen. Dat Hij als Borg schuld verzoent en gehoorzaamheid volbrengt. Hij voor anderen die dat nimmermeer zouden kunnen doen. En dat Hij moest opstaan. En het leven ontvangen, de vrede met God en het eeuwige leven. Hij als Hoofd van Zijn Kerk. Hij voor anderen, die dat nooit zouden kunnen verkrijgen en nooit zouden kunnen bereiken als Hij het hun niet geven zou. Deze Jezus. In Zijn sterven Borg voor anderen, in Zijn opstanding Hoofd voor anderen. Hebt u in Hem uw heil gevonden? Als het niet in en door Hem is, dan vind ik het nergens en nooit. Maar in Hem is het. Helemaal. Tot Christus gevluht en Hem aangegrepen?

Zij allen ontvangen de Heilige Geest. Worden gedoopt met de Heilige Geest. Zij allen, niet sommigen zoals onder het Oude Testament een Simson, een David, en anderen, maar allen die in Christus zijn. Nu zat er bij de discipelen vanwege hun unieke plaats in de geschiedenis tijd tussen. Tussen hun komen tot geloof en het ontvangen van de Heilige Geest, maar sinds Pinksteren is dat één ondeelbaar ogenblik: zodra iemand gelooft in Christus, ontvangt hij of zij de Heilige Geest, de inwoning van de Geest, de doop met de Heilige Geest. Dus eerst werkt de Heilige Geest

Zelf het geloof in Christus, daarover morgen meer, dat doet Hij om zo te zeggen van buitenaf met Zijn onweerstaanbare kracht, en zodra Hij geloof gewerkt heeft komt Hij als Persoon wonen in de gelovige. Ieder die in Christus is, die ontvangt de Heilige Geest. En wie verlegen is om de Heilige Geest, Die kome tot Christus, want Hij deelt de Geest uit.

Dat is tegelijk de toetssteen voor alle religieuze gevoelens. Want denk erom dat het sanhedrin bestond uit ijverige mensen, mensen met kennis, mensen met ijver, mensen met gevoel op zijn tijd. Denk erom dat er ook vandaag de dag religieuze gevoelens kunnen zijn. Zelfs buiten de kerk. Maar ook binnen de kerk en gemeente. Er kan een grote kennis zijn van de dingen van de Bijbel en de dogmatiek. Er kan een grote ijver zijn voor de zondag, voor het ongebooren leven, voor de gemeente. Er kan gevoel zijn na uitredingen of op een bijeenkomst waarbij de muziek of het gesproken woord je ontroerde. Maar het criterium is: is Christus erin als Borg en Hoofd? Is Christus nodig als Borg voor de wet en de vloek die ik nooit dragen kan, is Christus erin als Hoofd om het leven te schenken dat ik nooit zelf bereiken kan omdat ik onder de duivel ben gekomen? En als het geloof in Hem er niet in is, dan is het niet van de Heilige Geest. Dan is het dus niet echt, die ijver, die kennis, dat gevoel. Dan is het menselijk produkt van eigen geest, of op zijn best nabijkomende invloed van de Heilige Geest, maar niet het ware! Alle beleving, ijver en gevoel los van Christus als Borg en Hoofd is niet zaligmakend, is geen voorschot van de hemel.

Ware geestelijke ervaring draagt het stempel van het kruis. Alle water van geestelijke ervaring is gekleurd met de kleurstof van het geloof in Christus de Borg en Hoofd. En die kleurstof doortrekt alle geestelijke beleving. Zoals wanneer een glas met ranja hebt. Dan zit eerst de ranja onderin en alle water erbij krijgt de kleur van die ranja. De kennis van Jezus als Borg en Hoofd is eerst, gaat voorop. En al het andere van de Geest draagt dat stempel, die kleur van verootmoediging en verwondering.

2 het geschenk van de Geest

Maar wat is dat dan? Wat brengt de Heilige Geest mee als Hij komt wonen in zondaarsharten in Christus? Wat gebeurt er als je wordt gedoopt met de Heilige Geest en de Heilige Geest vervult je hart en leven? Nu, we zagen al: de Heilige Geest is de eersteling van de volle oogst der heerlijkheid. Brengt dus iets van de hemel in je hart. Zoals van Andrew Gray gezegd werd: de hemel was in zijn hart eer dat zijn hart in de hemel was. En de hemel dat is liefde. De hemel is liefde van God en Jezus Christus tot de zaligen. Liefde van welbehagen van eeuwigheid. Liefde van het 'Ik voor u' van de Zoon. Liefde uit de oorsprong van de

eeuwigheid, liefde tot elke prijs en liefde tot in de dood. En dat is wederliefde. Liefde spontaan en diep die zich richt op het Lam, de Vader en de Geest.

Behalve liefde is de hemel vreugde. Vreugde in God en Zijn heil. Vreugde in Gods deugden van rechtvaardigheid en genade, van heiligheid en liefde, van barmhartigheid en trouw, van goedertierenheid en goedheid. Vreugde in Gods heil van vergeving en vrijspraak, van aanneming tot kind en het eeuwige leven, van voorzienigheid en uitverkiezing.

Behalve liefde en vreugde is de hemel heiligheid. Pure dienst aan God volkomen en volop. Geen smet van zonde meer, geen zweem van eigen eer, eerzucht, zondige begeerte en lauwheid.

De gave van de Heilige Geest geeft hiervan de eerstelingen, de beginselen. De liefde Gods wordt in onze harte uitgestort en de wederliefde verlangt naar God als een hert verlangt naar water. De vreugde vervult ons hart want de Geest geeft ons meer vreugde dan wanneer anderen alle geluk van de wereld hebben en Zijn heerlijk erfdeel kan onze ziel vervoeren. De heiligheid wordt ons verlangen. Hoe heiliger hoe liever. Hoe meer tijd en hoe dicht bij de Heere hoe liever. Niet vragen: hoe ver kan ik gaan, maar hoe dicht kan ik blijven. Ook het zien en luisteren naar zonde gruwet ons hart van. Uw liefdedienst heeft mij nog nooit verdrotten. En we haten het doen van de schenders van Gods wet en schuwen die smet.

Van liefde, vreugde en heiligheid vervult. Volgegoten eigenlijk. Dat glas van ons hart met onderin de kennis van Christus als Borg en Hoofd wordt helemaal volgegoten met de eerstelingen van de hemel. Tot aan de rand, tot over de rand toe, het stroomt over. Dat doet de Geest in harten van gelovigen. Vraag er Mij om zegt de verhoogde Christus.

En daar zit altijd iets aan vast, vloeit wat uit voort. Waar het hart van vol is stroomt de mond van over. Daar wordt gesproken of gezongen. Zet de teksten maar op een rijtje:

Lucas 1:41-42 En Elisabeth werd vervuld met de Heilige Geest en riep uit met grote stem

Lucas 1:67 En Zacharias werd vervuld met de Heilige Geest en profeteerde

Handelingen 4:8 toen zei Petrus, vervuld zijnde met de Heilige Geest tot hen...

Efeze 5:18-19 sprekende onder elkander met psalmen lofzangen en

geestelijke liederen zingende en psalmende de Heere in uw hart.

Je gaat ervan spreken, zingen, getuigen. Je kunt het niet laten. Zeker, dat zal de één anders doen dan de ander. Je karakter blijft, maar binnen dat karakter en passend bij dat karakter zal toch de mond opengaan. Nee, niet gedwongen. Want je kunt ook praten omdat je vindt dat het moet. Jehova getuige-achtig, maar dat stoot af. Niet vervuld zijn en toch maar praten over geestelijke dingen. Maar wie vervuld is dan gaat het vanzelf. De wind is er symbool van. Die het huis vervulde. Dan gaat het vanzelf. Als je fietst met de wind in de rug dan gaat het vanzelf. Waar je anders zwoegt en ploetert en nauwelijks vooruit komt, gaat het met de wind vanzelf. Je kunt niet laten te spreken, te zingen. Waarvan? Vers 11: van de grote werken Gods. Daar staat eigenlijk: megaleia. Mega. Dat hoor je wel eens zeggen: dat is een mega-project man. Dan klinkt er verbazing en verwondering in door. Hoe bestaat het. Mega-leia van God. In Christus de Middelaar. De Zoon. Maar Hij werd gezonden door de Vader. Vanuit Zijn raad. En heel het Oud Testament sprak van Hem. En in je leven was daar Zijn leiding in je voorgeslacht en in je leven. En door Zijn Geest de inwerking in je hart. En daar zal zijn de eeuwige heerlijkheid. Grote werken Gods. De hemel zingt ervan: groot zijt Gij in al Uw werken o Heere der heren.

Gemeente we zeggen toch allemaal wel eens wat tegen elkaar. Thuis, na kerktijd, onder het eten, op een verjaardag. We hebben het allemaal wel eens over iets wat we fantastisch vinden. We zingen allemaal wel eens een melodie of we neurien wat. Door de Heilige Geest en Zijn vervulling gaat het over de grote werken Gods, zo rijk en geweldig. Na kerktijd, aan tafel, op een verjaardag. Vraag er Mij om zegt de verhoogde Christus.

En dan spreekt Petrus in Jeruzalem. Daar staan de mensen voor hem die een kleine twee maanden geleden Jezus hebben weggejouwd: weg met Hem kruis Hem. Daar zijn de leden van het Sanhedrin die de Meester hebben gevangen genomen en met vals proces gedood, die nergens voor terugschrikken. Dat ziet er nog dreigender uit dan bij jouw op school of op het werk. Maar zij spreken, zij kunnen het niet laten. Kome wat er van komt. Vervuld met de Geest, onbevreesd voor mensen en hun dreiging.

Het werk van de Geest in gelovigen: de eerstelingen vervullen het hart. Van liefde, vreugde en heiligheid. En de mond vloeit over vanzelf en onbevreesd voor mensen. Zingen omdat je er vol van bent, doorgeven omdat je het niet laten kunt, getuigen al kijken ze je dreigend aan. Dat is het werk van de Geest in de gelovigen. Zij allen werden vervuld met de Heilige Geest.

3 het gebed om de Geest

Gemeente, mag daar iets van zijn in ons leven, in het gemeentelven? Iets van die eerstelingen, iets van dat niet laten kunnen om te zingen en te spreken van de grote werken Gods? Dank er dan de Heere voor! Het is gave van Zijn Geest, Die Jezus heeft uitgestort met Pinksteren, Die vrucht is van Zijn volbrachte werk! Hem zij daarvoor dank en eer, voor elk druppeltje ervan komt Hem de dank toe. En voor buien en stromen komt Hem nog veel meer dank toe. En als er niets van is, dan is dat vreselijk. Wie geen eerstelingen heeft, krijgt ook de volheid niet. Iedereen die in de hemel alles zal krijgen, krijgt hier al iets. Wie hier een afkeer houdt van liefde, vreugde en heiligheid, zal die ook straks hebben en niet eens in de hemel willen en kunnen zijn. Dan is dat nu een signaal, een voorteken: u gaat naar de hel toe. Alle lichten knipperen. Stop. Leef zo niet verder.

Gemeente, tegelijkertijd: is er vaak niet veel meer dan wij doorgaans kennen en in praktijk brengen? Moet onze zelfvoldaanheid en tevredenheid niet eraan geloven? Omdat het zo vaak zo intens onder de maat is van wat de Geest geven wil en kan? Waar is dan de liefde Gods in onze harten? Het is zo doods en dor en twijfel slaat dan toe. Waar is dan het verlangen naar God? Het is zo lauw en lusteloos. Waar is dan de vreugde in God? De verwondering in het hart? Waar is dan het verlangen naar heiligheid? Het zo dicht mogelijk bij Hem willen blijven en het schuwen van de smet van de zonde? En in plaats daarvan een ongevoeligheid voor en gewenning aan het kwaad en een proberen hoe ver we net nog zouden kunnen gaan. Waar is dan het zingen van de grote werken Gods? Na kerktijd bijv., en welke melodien kunnen er in ons hoofd hangen? Waar is het doorgeven aan anderen: na een avondmaalszondag bijv? Wat moeten onze kinderen, familie- en gemeenteleden het met weinig doen. Als hun belangstelling en jaloersheid voor Gods heil afhangt van wat ze er van ons van merken en horen... En waar is het spreken op ons werk of op school. Wat zoeken we naar redenen om maar niks te hoeven te zeggen ipv te bidden om gelegenheden om wat te kunnen zeggen.

Wat is het onder de maat. Onder maat van Gods Geest geven wil. Onder de maat van wat God eert. Onder de maat van wat anderen aantrekt. Wat is het minimaal en een minimum. En het ergste is: toch nog tevreden zijn en zelfvoldaan en het erin uit kunnen houden. En dat terwijl we verder helemaal niet zo van het minimale houden of van een minimum: een minimum inkomen vinden we maar zo zo, een minimum aan vakantiedagen hebben we het niet zo op, een minimum aan

doorgroeimogelijkheden is maar niks, en een minimumvergoeding vinden we maar schraal. Dan zijn wij niet zo tevreden en voldaan. Maar over ons geestelijk peil: met een minimum toe kunnen? Misschien zelfs nog terwijl we over anderen genoeg kunnen klagen: wat is de tijd toch onchristelijk, wat is de maatschappij tegen het geloof: steeds minder ruimte voor christenen, steeds meer een uitzonderingspositie gemanouvreerd en hoe lang nog? Genoeg op aan te merken. En over onszelf.....aardig tevreden...?

Zou Pinksteren ons niet beschaamd willen maken? O Heere, wat komt U tekort aan ons? Als gemeente, als persoon. We schamen ons voor U. Zo'n volheid van Uw Geest te verkrijgen en beloofd, en zo weinig daarvan in ons leven. Elke opwekking in de geschiedenis begon daarmee dat de kinderen Gods, de gelovigen in het stof kwamen van verootmoediging. Zo weinig tot Gods eer te vinden in mijn leven. We schamen ons en onze zelfgenoezaamheid krijgt de doodssteek. Wij hebben God op het hoogst misdaan....

Hoe kan dat anders worden? Door de verhoogde Christus. Hij beheert de voorraadschuren van geestelijke zegeningen. Hij deelt de Heilige Geest uit. Dan zien wij de discipelen voor Pinksteren bijeen. Eendrachtig biddend en smekend. Spurgeon zou zeggen: u weet het van jl dinsdag nog?!, ze hingen aan het klokketouw. Vroeger werden kerkklokken met de hand geluid. De koster trok in de hal aan het touw en dan ging bovenin de klok luiden. Zo hangen de touwen van Gods belofte neer op aarde. Opdat zondaren daaraan gaan hangen. Met al hun armoede en leegheid en doodsheid en schraalheid. En in de hemel zal de klok luiden opdat God horen zal. Want hoe staat het er: zij werden vervuld. Ze vervulden zichzelf niet. Gelukkig niet, dan zouden wij het ook zelf moeten zien te doen. Zij werden vervuld. Door Christus, de Verhoogde Zaligmaker. Hij laat het touw van Zijn belofte neerhangen. Ik zal Mijn Geest uitstorten op alle vlees. Opdat u eraan gaat hangen. Zo bidden voor jezelf, voor je gezin, voor de gemeente, voor de kerk!

En let dan eens op: wat waren dat voor mensen? Die nu zo vervuld zijn? Thomas die zo'n ongeloof had, discipelen die weggevlucht waren en zich van God verlaten hadden gevoeld, Petrus, die voor één slavinnetje niet had gesproken maar verloochend. Daar kunt u wel bij horen en u bijscharen. Zulke mensen worden vol van liefde, vreugde en heiligheid en gaan spreken voor duizenden. Dan kan het toch voor u, voor jou? Want Jezus vervult hen. Dat geeft hoop. Dat nodigt uit om het koord, het touw vast te grijpen. Opdat het in de hemel luidt en klinkt. Heere vervuld, Heere, verhoor. Niets ergers dan dat het touw hangt in de gemeente, maar niemand grijpt het aan.

Dat is het Pinksterfeest. Feest van de eerstelingen. En zo'n 4 maanden later kwam het laatste, het 3^e grote feest. Het Loofhuttenfeest.

Dan was de hele oogst binnen. Heel de graanoogst, heel de wijnoogst, dan was de oogst compleet. Dan was de volheid daar. Na Pinksteren, na de eerstelingen, komt Loofhutten. Dan is de volheid daar en voor eeuwig daar. Waar het verlangen naar gewerkt wordt. Door alle onvolkomenheid hier. Wanneer zal het volkomen en volmaakt en eeuwig zijn? De wederkomst. De eerstelingen worden vervuld met de volkomen zaligheid. Wat dat betekent? Laat de catechismus het maar zeggen: dat aangezien in dit leven het beginsel der eeuwige vreugde in mijn hart gevoel, ik na dit leven volkomen zaligheid genieten zal zoals geen oog heeft gezien, geen oor heeft gehoord, in geen mensenhart is opgeklimmen, maar zoals God bereid heeft dien die Hem liefhebben.

Amen